

מ"ת 36146/11/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו עסב

בית משפט השלום בראשון לציון

04 דצמבר 2016

מ"ת 36146-11-16 מדינת ישראל נ' אבו עסב
מספר פל"א 488790/2016

לפני כבוד השופט אייל כהן
המבקשת מדינת ישראל

נגד המשיב מוחמד אבו עסב

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד מיקי ברגר

המשיב הובא באמצעות ליווי/שב"ס

ב"כ המשיב עו"ד אכרם חליחל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום ותמצית טיעוני הצדדים

במסגרת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, עניינה של סוגיה זו בסוגיית ראיות לכאורה.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות רכוש. על פי הנטען באישום, ביום 13.11.16, בשעה 3:45 לערך, התפרץ המשיב לביתו של המתלונן שבמושב יציץ, בכוונה לגנוב, בכך שפתח את תריס החלון בסלון ונכנס פנימה. בעוד המתלונן ובני משפחתו לנים בבית, גנב המשיב פרטי רכוש שונים ובהם תיק, מסמכים, שיקים, מכשירים סלולאריים וסך 300 ₪. כמו כן נטל עימו את מפתחות רכבו של המתלונן, מסוג רנו (להלן: "הרכב"). בעזרת המפתחות, גנב המשיב את הרכב. בהמשך, בעודו נוסע ברכב בכביש 443 לכיוון מזרח, משהבחין המשיב במחסום משטרה, עצר את הרכב בקרבת המחסום, ירד מן הרכב והסתתר בשיחים. משהבחינו בו שוטרים וביקשו לעצרו, החל המשיב במנוסה ונעצר רק לאחר שהופעל נגדו "טייזר". כאשר ביקש שוטר לאזוק את ידיו התנגד המשיב בכוח למעצרו, בכך ששכב על

עמוד 1

ידיו וסירב להיאזק, עד אשר הופעל נגדו ה"טייזר", פעמיים נוספות.

בהתאם הואשם המשיב בהתפרצות לבית מגורים; גניבת רכב; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושימוש בכח על מנת למנוע מעצר.

המשיב נעדר עבר פלילי.

ב"כ המשיב מסכים לקיומן של ראיות לכאורה באשר לגניבת הרכב, אם כי באופן מסויג, כמפורט להלן. עם זאת, חולק הוא על קיום ראיות לכאורה באשר להתפרצות המשיב לבית משפחת המתלונן.

עיקר ראיות התביעה באשר להתפרצות נסמך על חזקה תכופה. אין חולק על כי המשיב אוכן בליל האירוע, בשעה 3:04, בירושלים, עיר מגוריו, ואילו בשעה 3:55 אוכן באזור נען. כאן המקום להעיר כי מושב יציץ מצוי בין נען, שמצפון לו, מרחק ק"מ ספורים, ולבין מזכרת בתיה שמדרום לו, וכי כל השלשה מצויים ממזרח לרחובות. משכך, אין חולק על כי המשיב אוכן כאמור, במרחק ק"מ ספורים מבית משפחת המתלונן (אף הסניגור מסכים כי המשיב אוכן במרחק של כארבעה ק"מ - פ' עמ' 4, שו' 23). המשיב נתפס עם הרכב במחסום, בשעה 4:18 (דו"ח פעולה שמואל שאול, מיום האירוע).

ב"כ המשיב מאשר כי מרשו שיקר בחקירתו, באשר למקום הימצאו, שכן "מסר גרסה שלא מסתדרת עם המציאות ועם האיכונים של הנייד שלו" (פ' עמ' 4 שו' 12). המשיב מסר בחקירתו כי בליל האירוע נסע במונית משער שכם שבירושלים לבת ים, בשעה 22:00 לערך, וכי שהה שם בחוף הים. בדרך חזרה לביתו, הסיעו אותו נהג מונית ברכב אחר ולא ברכב עימו הגיע בת-ימה. המשיב חשש מן הנהג, משום שהלה שתה בירה והשתכר, ולכן ביקש ממנו להורידו במקום בו נתפס ע"י השוטרים. לדבריו, ירד מן הרכב במטרה לחכות לבוקר בתחנת דלק סמוכה, ואז להתקשר למישהו שיאספו ירושלימה. תיאור המשיב את הרכב האחר כ"רנו" מסחרית מתיישב עם טיבו של רכב המתלונן. משעומת המשיב בחקירתו השנייה עם ראיות האיכון, דבר בגרסתו המכחישה, מבלי ליתן הסבר לכך כי היא נסתרת לכאורה בראיות האיכון.

עוד טען הסניגור, כי בהינתן כי מרשו אוכן בעיר העתיקה שבירושלים, בשעה 3:04, הוא לא יכול היה להגיע בשעה 3:45 לבית המתלונן, שכן זמן ההגעה גדול מחמישים דקות.

לשיטת הסניגור, האדם שהתפרץ לבית המתלונן וגנב את הרכב הסיעו לנען ו"משם מתחיל חלקו של המשיב". הסניגור העלה בפני גרסה עובדתית שאין זכרה בה בחומר הראיות. לדבריו, גרסתו העדכנית של המשיב - מפי סניגורו - היא, כי אדם מסוים הביאו למקום בו מעולם לא שהה בעבר וביקש ממנו לסייע לו בהעברת הרכב לירושלים, בתמורה לתשלום. המשיב הגיע לרכב מונע שהיה בחורשה. משכך, מדובר בסיוע לאחר מעשה.

הסניגור מוסיף וטוען לקיומם של מחדלי חקירה אשר מצאו את ביטויים בכך שלא נאספו ט"א מן הזירה, ומכך שלא

בדקו האם לאח המתלונן, הגר לידו, יש מצלמות אבטחה והאם אלה צילמו את מהלך ההתפרצות.

לשיטת הסניגור, המבקשת הזדרזה בהגשת האישום מבלי לטרוח ולמצות את החקירה.

מנגד, המבקשת מסתמכת על ראיותיה, לרבות החזקה התכופה לעניין ההתפרצות ושקרי המשיב בחקירתו. אין בפיה הסבר מדוע לא נלקחו מעתקי ט"א מן הזירה.

דין והכרעה

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בראיות, מצאתי כי דין טיעוני המשיב להידחות.

המחלוקת בין הצדדים ממוקדת באשר להתפרצות, ובאשר לשאלה האם גנב המשיב את הרכב, שמא "הגיע" אליו מאוחר יותר, כפי גרסתו העדכנית.

מושכלות יסוד הן, כי החלטה בדבר מעצרו של נאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, בטרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית. מכאן כי בשלב זה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה, אגב בחינת הפוטנציאל ההוכחתי של חומר החקירה. על בית המשפט להימנע מלהידרש לשאלות של מהימנות עדים, אלא אם עסקין בפירוכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (בש"פ 3171/13 **אדנייב ואח' נ' מדינת ישראל**, מיום 9.5.13).

"החזקה התכופה" מהווה אחת מן החזקות שבעובדה. מהותה היא, כי על פי ההיגיון וניסיון החיים, ניתן להסיק מהימצאותו של חפץ שנגנב, זמן לא רב לאחר הגניבה, בחזקתו של פלוני, על הקשר שבין פלוני לבין מעשה הגניבה. הקשר האמור הוא בגדר הנחה בלבד. הנאשם רשאי להביא ראיות לסתור הנחה זו. על בית המשפט לשקול את הנסיבות כולן, אפילו הסברו של הנאשם לא נמצא מהימן, ולקבוע אם יש בחזקה כאמור כדי לבסס מסקנה מסקנה מרשיעה. כלל זה חל גם בעבירת התפרצות (ע"פ 5092/92 **אברהם רחמים נ' מדינת ישראל**, מיום 6.5.93).

בנסיבות, ניצבת החזקה התכופה לחובת המשיב, שכן נתפס הוא עם הרכב, בחלוף פרק זמן הנאמד בין פחות משעה ועד כשעה ומחצה לכל היותר, מעת ההתפרצות. בכך עובר אליו נטל הראיה (- קרי, הנטל המשני, להבדיל מנטל השכנוע המוטל כמעט תמיד על המאשימה), לסתור את החזקה.

למצער במישור הראיות הגולמיות, לא עלה בידי המשיב לעשות כן.

אני שולל את טענת הסניגור, הנעדרת תימוכין בכלל ובראיות בפרט, לפיה בשום פנים ואופן לא יכול היה המשיב להגיע מירושלים למושב יציץ בפרק זמן הנאמד בכ- 40 דקות לערך. יש לזכור כי המדובר היה בשעת לילה מאוחרת ביותר,

בואכה בוקר וחזקה היא כי כבישי הארץ אינם עמוסים בזמנים אלה. מושב יציץ מצוי כאמור מזרחית לרחובות. סבורני כי די בעיון במפת הארץ ובמעט ניסיון חיים, כדי לקבוע כי הגעה כאמור אפשרית. יתרה מכל אלה- הרי לא חלק הסניגור על ראיות האיכון. משכך, בהעדר הסבר לסתור, הרי שעצם האיכון עליו לא חלקה ההגנה מלמד כי המשיב עשה דרכו כאמור, בפרק הזמן הנ"ל.

המשיב אוכן בסמוך לזירה, במועד הרלבנטי להתפרצות. גרסתו בחקירה שקרית, אף אליבא דבא כוחו, כנלמד מראיות האיכון. גרסתו העדכנית נטענה מפי הסניגור בלבד, מבלי שניתן כל הסבר לכבישתה. המעט שאציין הוא, כי גם אם תועלה הגרסה בהליך העיקרי, יצטרך המשיב ליתן טעם סביר לכבישתה. למצער בשלב זה לא ניתן מפי הסניגור טעם לכבישה.

למעשה, העלה הסניגור טענה עובדתית שלא נטענה ע"י המשיב בחקירתו ומשכך משקלה של גרסה זו אינו רב, במקרה הטוב (ראו והשוו: האיסור בדבר הצגת הסבר מפי הסניגור בלבד, שלא נמסר מפי הנאשם בחקירתו- בש"פ 2506/05 **טקשה נ' מדינת ישראל**, מיום 28.3.05).

באשר לטענת מחדלי החקירה - מקומה להתברר בהליך העיקרי (בש"פ 4553/12 **עואודה נ' מדינת ישראל** (מיום 20.6.12, והפסיקה המאוזכרת שם). יוזכר כי רק מחדל העולה כדי גרימת עיוות דין יכול ויביא לזיכויו של נאשם (ע"פ 5633/12 **ניימן נ' מדינת ישראל**, פסקה 48, מיום 10.7.13).

מצער כי לא נלקחו מעתקי ט"א מן הזירה, שכן אפשר והדבר היה מסייע בהגעה לחקר האמת. עם זאת יש לזכור, כי אף לו נלקחו מעתקים ואף אם לא היה בנמצא ט"א של המשיב, עדיין אין הדבר מלמד על כי לא התפרץ הוא לבית המתלונן, שכן לא ניתן להתבסס על "ממצא שלילי". לו נמצא ט"א השייך לאדם אחר, לא היה בכך כשלעצמו כדי לסייע למשיב, כל עוד לא סתר את החזקה התכופה, שכן לא מן הנמנע כי המשיב התפרץ בצוותא חדא עם אחר. סופו של דבר, טענת הכרסום הראייתי נדחית בזה. קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ז, 04/12/2016 במעמד הנוכחים.

אייל כהן, שופט

החלטה

המבקשת הסכימה באופן חלקי לבקשת הסנגור לבצע השלמת חקירה.

עמוד 4

הסנגור המלומד, לאחר שנתתי את החלטתי בסוגיית הראיות לכאורה היום, ביקש כי תבוצע השלמת חקירה על אף שהוגש כתב אישום, וכי תבחן גרסתו של המשיב, אותה גרסה עדכנית שנשמעה עד כה רק בפי הסנגור.

התביעה מתנגדת לקביעת גרסה נוספת ועם זאת, היא מסכימה לקיום בדיקה באשר למצלמות האבטחה אשר נטען כי אפשר וצלמו מבית אח המתלונן את ההתפרצות לבית.

בנסיבות אלה, אני מורה על ביצוע השלמת החקירה באופן שבו התביעה תידע בדיון הבא האם אכן צולם האירוע אם לאו ותביא בפני כל ראיה רלוונטית.

בישיבת היום התרשמתי מן המפקחים המוצעים.

הסנגור עותר לשחרור המשיב בתנאי מעצר בית מוחלט כבר עתה ואילו התביעה מתנגדת ומבקשת כי לכל היותר ישלח המשיב לתסקיר בעת הזו, בטרם אתן החלטה סופית בהליך זה.

בנסיבות אלה, ועל מנת לקדם את התיק בשני המישורים, אני מורה כי במקביל להשלמת החקירה יכין שירות המבחן תסקיר בעניינו של המשיב.

בדיון הבא ולאחר שאקבל מידע סופי באשר לתוצאת השלמת החקירה, אתן החלטה בדבר המשך שהייה במעצר עד להחלטה אחרת ולחילופין שחרור.

קובע לדיון לקבלת תסקיר ליום 25/12/16 בשעה 09:00.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לשירות המבחן, אשר יערוך תסקיר מעצר בהקדם האפשרי.

ב"כ המשיב יודא קבלת העתק החלטתי זו בשירות המבחן.

קובע לדיון לסוגיית השלמת החקירה ליום 07/12/16 שעה 12:00.

המשיב יובא לשני הדיונים באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ז, 04/12/2016 במעמד הנוכחים.

אייל כהן, שופט

הוקלדעלידיאפרתאלבכר